

Środa, 8 czerwca 2011 r.

43. jest przekonany, że dobre zarządzanie w agencjach ratingowych ma kluczowe znaczenie dla zapewnienia jakości ratingów i wzywa do pełnej przejrzystości agencji ratingowych w zakresie obowiązujących rozwiązań dotyczących zarządzania;

Zakres odpowiedzialności i obowiązki

44. podkreśla, że ESMA jest odpowiedzialny za wdrożenie i egzekwowanie zgodności działań agencji ratingowych z rozporządzeniem (WE) nr 1060/2009; uważa, że jeżeli zewnętrzne ratingi kredytowe pełnią cel regulacyjny, nie należy ich uznawać za zwykłe opinie i w związku z tym agencje ratingowe powinny być odpowiedzialne za spójne stosowanie metodologii leżącej u podstaw ich własnych ratingów kredytowych; zaleca w związku z tym, by zasady pociągania do odpowiedzialności cywilnej agencji ratingowych w przypadku poważnego zaniedbania i naruszenia etyki zawodowej zostały określone w spójny sposób w całej UE oraz zaleca, by Komisja określiła sposoby zapisania takiej odpowiedzialności cywilnej w prawie cywilnym państw członkowskich;

45. wskazuje, że ostateczna odpowiedzialność za decyzję inwestycyjną spoczywa na uczestniku rynku finansowego, tj. na osobie zarządzającej aktywami, instytucji finansowej lub wykształconym inwestorze; odnotowuje, że odpowiedzialność będzie ponadto wspierana przez centralne archiwum (CEREP) ustanowione na mocy 1. rozporządzenia dotyczącego agencji ratingowych, które to archiwum publikuje dane w znormalizowanej formie na temat wykonania ratingów przez agencje ratingowe zarejestrowane w UE, umożliwiając inwestorom samodzielne dokonywanie oceny pewnych agencji ratingowych, wywierając tym samym większy nacisk na dbanie o ich reputację; wskazuje, że inwestorzy powinni dysponować efektywnym potencjałem zarządzania ryzykiem podlegającym stosownemu dozorowi ze strony administracji;

46. sugeruje wykonywanie przez każdą agencję ratingową dorocznego przeglądu w celu oceny trafności wystawionych ratingów kredytowych oraz sugeruje zgromadzenie tych informacji w raporcie w sprawie odpowiedzialności dla organów nadzorczych; proponuje prowadzenie przez ESMA wyrównanych i systematycznych kontroli raportów w sprawie odpowiedzialności, by zapewnić wysokie standardy jakości ratingów kredytowych;

*

* *

47. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji oraz rządowi i parlamentom państw członkowskich.

Zapewnienie niezależnych ocen wpływu

P7_TA(2011)0259

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie zapewnienia niezależnych ocen skutków regulacji (2010/2016(INI))

(2012/C 380 E/06)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat z Lizbony i Kartę Praw Podstawowych Unii Europejskiej, które weszły w życie w dniu 1 grudnia 2009 r.,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 8 października 2010 r. pt. „Inteligentne regulacje w Unii Europejskiej” (COM(2010)0543),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 9 września 2010 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa – 15. sprawozdanie roczne Komisji Europejskiej zgodnie z art. 9 Protokołu w sprawie stosowania zasady pomocniczości i proporcjonalności ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0311

Środa, 8 czerwca 2011 r.

- uwzględniając rezolucję z dnia 21 października 2008 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa w 2006 r. zgodnie z art. 9 Protokołu w sprawie stosowania zasady pomocniczości i proporcjonalności ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 4 września 2007 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa w 2005 r.: stosowanie zasady pomocniczości i zasady proporcjonalności – 13. sprawozdanie roczne ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 lipca 2007 r. w sprawie minimalizacji kosztów administracyjnych nakładanych w drodze legislacji ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 16 maja 2006 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa w 2004 r.: stosowanie zasady pomocniczości – 12. sprawozdanie roczne ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 kwietnia 2004 r. w sprawie oceny wpływu prawodawstwa Wspólnoty i procedur konsultacyjnych ⁽⁵⁾,
- uwzględniając porozumienie międzyinstytucjonalne w sprawie lepszego stanowienia prawa, zawarte między Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w dniu 16 grudnia 2003 r.,
- uwzględniając międzyinstytucjonalne wspólne podejście do ocen skutków regulacji, uzgodnione wspólnie przez Parlament Europejski, Radę i Komisję w listopadzie 2005 r.,
- uwzględniając sprawozdanie specjalne nr 3/2010 Europejskiego Trybunału Obrachunkowego,
- uwzględniając wyniki przeprowadzonego na zlecenie Parlamentu Europejskiego badania ocen skutków regulacji sporządzanych przez państwa członkowskie UE,
- uwzględniając wytyczne Komisji dotyczące ocen skutków regulacji z dnia 15 stycznia 2009 r. oraz załączniki do nich (SEC(2009)0092),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 5 czerwca 2002 r. w sprawie oceny skutków regulacji (COM(2002)0276),
- uwzględniając umowę ramową zawartą przez Parlament i Komisję w dniu 20 października 2010 r.,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 28 października 2010 r. w sprawie zintegrowanej polityki przemysłowej w erze globalizacji – konkurencyjność i zrównoważony rozwój na pierwszym planie (COM(2010)0614),
- uwzględniając sprawozdanie Rady ds. Ocen Skutków za rok 2010 z dnia 24 stycznia 2011 r. (SEC(2011)0126),
- uwzględniając pismo wystosowane przez przewodniczącą Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia do sprawozdawczyni w dniu 16 listopada 2010 r. na temat wniosków wyciągniętych z ocen skutków przeprowadzonych w odniesieniu do kwestii przedłużenia urlopu macierzyńskiego do 20 tygodni,
- uwzględniając art. 48 Regulaminu Parlamentu Europejskiego,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej oraz opinie Komisji Gospodarczej i Monetarnej, Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności, Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii oraz Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów (A7-0159/2011),

⁽¹⁾ Dz.U. C 15 z 21.1.2010, s. 16.

⁽²⁾ Dz.U. C 187 z 24.7.2008, s. 67.

⁽³⁾ Dz.U. C 175 E, z 10.7.2008, s. 124.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 297 E, z 7.12.2006, s. 128.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 104 E, z 30.4.2004, s. 146.

Środa, 8 czerwca 2011 r.

- A. mając na uwadze, że oceny skutków regulacji dają możliwość systematycznej oceny oczekiwanych skutków działań legislacyjnych,
- B. mając na uwadze, że stworzenie otoczenia regulacyjnego charakteryzującego się wysokim stopniem przejrzystości i skuteczności oraz znakomitą jakością powinno być jednym z nadrzędnych celów polityki Unii Europejskiej,
- C. mając na uwadze, że oceny skutków regulacji przyczyniają się do ogólnej poprawy jakości przepisów prawnych Wspólnoty, co jest z korzyścią dla lepszego stanowienia prawa,
- D. mając na uwadze, że problemy napotymane podczas wdrażania i stosowania obowiązującego prawa Unii wynikają między innymi z wadliwie sporządzonych tekstów legislacyjnych oraz że wspólną odpowiedzialność ponoszą wszystkie europejskie organy ustawodawcze,
- E. mając na uwadze, że Traktat z Lizbony zawiera klauzule horyzontalne dotyczące kwestii społecznych i środowiskowych (art. 9 i 11 TFUE), które muszą być uwzględniane przy określaniu i wdrażaniu strategii i działań Unii, a każdemu wnioskowi ustawodawczemu musi towarzyszyć dogłębna analiza skutków społecznych i środowiskowych,
- F. mając na uwadze, że zarówno przy przyjmowaniu nowych przepisów, jak i upraszczaniu i nowelizacji obowiązujących, oceny skutków regulacji mogą służyć lepszej ocenie ich wpływu na kwestie społeczne, gospodarcze, środowiskowe i zdrowotne oraz ich zgodności z prawami podstawowymi, a tym samym przyczyniają się do zmniejszenia biurokracji i zapewnienia spójności strategii politycznych UE w dążeniu do realizacji nadrzędnych celów określonych przez Radę Europejską,
- G. mając na uwadze, że Rada ds. Ocen Skutków (IAB) jest uważana przez Komisję za niezależną, chociaż podlega kompetencji przewodniczącego Komisji, składa się z urzędników wysokiego szczebla z kilku DG i działa pod przewodnictwem zastępcy sekretarza generalnego; mając na uwadze, że powoduje to tendencyjność informacji, a tym samym narusza niezbędną neutralność,
- H. mając na uwadze, że PE wielokrotnie opowiadał się za wprowadzeniem niezależnych ocen skutków regulacji w Unii Europejskiej,
- I. mając na uwadze, że sporządzane przez Komisję oceny skutków regulacji nie zawsze charakteryzują się wysoką jakością oraz że służą one często raczej uzasadnieniu wniosku legislacyjnego niż obiektywnej analizie faktów,
- J. mając na uwadze, że oceny skutków mogą być wykorzystywane do tworzenia zbędnych utrudnień biurokratycznych w dalszym rozwijaniu lub wprowadzaniu w życie europejskiego prawodawstwa i strategii politycznych,
- K. mając na uwadze, że Parlament, Rada i Komisja w porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 16 grudnia 2003 r., w międzyinstytucjonalnym wspólnym podejściu do ocen skutków regulacji z listopada 2005 r. oraz w umowie ramowej zawartej przez Parlament i Komisję w dniu 20 października 2010 r. zobowiązały się do opracowania planu działań na rzecz lepszego stanowienia prawa i że niniejsza rezolucja zawiera konkretne propozycje mające na celu poprawę jakości ocen skutków regulacji,
- L. mając na uwadze, że Komisja stosuje w polityce przemysłowej nowe podejście, zgodnie z którym wszelkie wnioski polityczne mające istotny wpływ na gospodarkę powinny być dokładnie analizowane pod kątem ich wpływu na konkurencyjność,

Środa, 8 czerwca 2011 r.

Ogólne wymogi dotyczące ocen skutków regulacji na szczeblu europejskim

1. podkreśla, że oceny skutków regulacji stanowią istotny instrument przyczyniający się do inteligentnego i lepszego stanowienia prawa w trakcie całego cyklu kształtowania polityki, z którego prawodawca europejski powinien częściej korzystać, aby móc lepiej oceniać gospodarcze, społeczne środowiskowe i zdrowotne konsekwencje dostępnych wariantów działań oraz ich wpływ na prawa podstawowe obywateli, pamiętając, że analiza kosztów i korzyści jest zaledwie jednym z kryteriów;
2. z zadowoleniem przyjmuje komunikat dotyczący inteligentnych regulacji i podkreśla, że oceny skutków regulacji powinny odgrywać kluczową rolę na wszystkich etapach kształtowania polityki, od projektu przepisów prawnych do ich wdrożenia, egzekwowania, oceny i przeglądu; podkreśla znaczenie dobrze przemyślanego i w pełni świadomego podejmowania decyzji na etapie opracowywania projektu wniosków ustawodawczych, co może prowadzić zarówno do poprawy jakości wyników, jak i do skrócenia procesu ustawodawczego;
3. zwraca uwagę na konieczność przeprowadzania dokładnych ocen skutków, stanowiących warunek wstępny dla wysokiej jakości prawodawstwa oraz jego prawidłowej transpozycji, wdrażania i egzekwowania;
4. podkreśla, że ocena skutków regulacji nie może w żadnym wypadku zastępować dialogu politycznego czy demokratycznego procesu decyzyjnego prawodawcy, a służy ona wyłącznie merytorycznemu przygotowaniu decyzji politycznej;
5. podkreśla, że oceny skutków regulacji muszą być przeprowadzone na wczesnych etapach powstawania strategii; podkreśla, że powinny one być w pełni niezależne i zawsze powinny opierać się na gruntownej i obiektywnej analizie potencjalnych skutków;
6. podkreśla, że zgodnie z Międzyinstytucjonalnym porozumieniem w sprawie lepszego stanowienia prawa, współprawodawcy zobowiązali się do przeprowadzania własnych ocen wpływu przed przyjęciem istotnych zmian, jeżeli uznają to za stosowne i niezbędne dla procesu legislacyjnego;
7. uważa, że w celu zagwarantowania niezależności i obiektywizmu niezbędne jest zaangażowanie w proces opracowywania ocen skutków regulacji ekspertów zewnętrznych ze wszystkich dziedzin oraz wszystkie grupy zainteresowanych podmiotów, których dane regulacje dotyczą; w tym kontekście podkreśla zasadniczą różnicę między konsultacjami społecznymi a niezależną oceną skutków regulacji; zauważa, że ostateczny wynik oraz kontrola metodologii i jakości ocen skutków regulacji powinny pozostać w kompetencji instytucji Unii Europejskiej, aby zapewnić ten sam wysoki standard takich ocen skutków;
8. opowiada się za jak największą przejrzystością procesu opracowywania ocen skutków regulacji, z uwzględnieniem wczesnej publikacji wyczerpujących planów działania dotyczących wniosków ustawodawczych w celu zapewnienia wszystkim zainteresowanym stronom równego dostępu do procedury ustawodawczej; uważa zatem, że obecny okres konsultacji Komisji należy wydłużyć do 12 tygodni;
9. jest zdania, że w przypadku projektów lub ustawodawstwa, wspieranych przez organy administracji publicznej lub zależne od nich przedsiębiorstwa, ocena ich oddziaływania nie powinna być zatwierdzana przez dany organ administracji publicznej;
10. uważa za istotne, żeby oceny skutków regulacji były analizowane ex-ante przez państwa członkowskie celem oceny wpływu proponowanych przepisów na prawo krajowe i na strategię publiczną; wzywa do przeprowadzenia szerszej zakrojonej oceny ex post i do dokładniejszego rozpatrzenia kwestii obowiązkowego umieszczania tabel korelacji w celu zapewnienia, że prawodawstwo UE zostało właściwie wdrożone przez państwa członkowskie i że spełniło swoje cele;
11. uważa, że ocena skutków jest właściwym instrumentem umożliwiającym uzasadnienie adekwatności wniosków Komisji, a zwłaszcza ich zgodności z zasadami pomocniczości i proporcjonalności, a także jaśniejsze przedstawienie współprawodawcom i ogółowi społeczeństwa przyczyn wyboru danego środka prawnego;

Środa, 8 czerwca 2011 r.

12. podkreśla, że do najważniejszych elementów dobrej oceny skutków regulacji należą: rozpoznanie problemu, konsultacje z zainteresowanymi stronami, określenie celów, które należy osiągnąć, oraz opracowanie strategicznych wariantów działań;
13. jest zdania, że nowemu wnioskowi legislacyjnemu powinna towarzyszyć ocena skutków regulacji; zwraca uwagę, że zgodnie z postanowieniami art. 290 i 291 TFUE może to dotyczyć, w zależności od sytuacji, zarówno upraszczania i nowelizacji prawa UE, aktów delegowanych, jak i aktów wykonawczych;
14. uznaje ocenę skutków regulacji za „żywy” dokument stanowiący część procesu stanowienia prawa; wskazuje na potrzebę zapewnienia wystarczającej elastyczności pozwalającej na dokonywanie dodatkowych ocen skutków w trakcie procesu stanowienia prawa;
15. nalega, aby w ocenach skutków regulacji nie skupiano się wyłącznie na analizie kosztów i korzyści, lecz uwzględniano wiele kryteriów, zgodnie z zasadą zintegrowanego podejścia, tak by prawodawca uzyskał możliwie pełny obraz sytuacji; w związku z tym przypomina o aspektach gospodarczych, społecznych i ekologicznych, wyszczególnionych w porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 16 grudnia 2003 r., oraz o wspólnym podejściu z 2005 r., które należy poddać wspólnej ocenie; podkreśla zatem konieczność zapewnienia spójności między strategiami i działaniami UE, przy uwzględnieniu wszystkich jej celów i zgodnie z zasadą przyznania kompetencji, określoną w art. 7 TFUE;
16. sugeruje, aby w ramach ocen skutków regulacji zawsze dokonywano analizy kosztów i korzyści, tj. aby sprawdzano opłacalność wszelkich programów i środków, które mają wpływ na wydatki, oraz ewentualne oddziaływanie na małe i średnie przedsiębiorstwa (MŚP); wzywa zatem do konsekwentnego stosowania testu MŚP, który zaproponowano w programie Small Business Act w 2008 r.; w związku z tym przypomina, że przyjęciu każdej ustawy nakładającej obciążenia na MŚP powinna towarzyszyć szczegółowa ocena istniejących przepisów celem zmniejszenia ogólnej liczby obciążeń prawnych dla MŚP;
17. nalega, aby w ramach sporządzania ocen skutków regulacji wszystkie nowe wnioski polityczne mające istotny wpływ na konkurencyjność w dziedzinie przemysłu były poddawane dogłębnej analizie; domaga się ponadto, aby następnie sporządzano ocenę oddziaływania przepisów prawa UE na konkurencyjność europejskiej gospodarki; zwraca uwagę, że Komisja również zapowiedziała taki tryb postępowania w swoim komunikacie w sprawie zintegrowanej polityki przemysłowej w erze globalizacji;
18. podkreśla potrzebę wyciągnięcia wniosków z oceny ex-post obowiązującego prawodawstwa i analizy odpowiedniego orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości, a także przeprowadzenia właściwej debaty na temat strategicznych opcji dostępnych w danym obszarze polityki, zanim zostanie zaproponowane nowe prawodawstwo;
19. proponuje, aby w przypadku braku rozwiązania ogólnoeuropejskiego w ocenach skutków regulacji na szczeblu europejskim badano również kwestię europejskiej wartości dodanej z punktu widzenia ograniczenia kosztów, jakie umożliwiłoby rozwiązanie ogólnoeuropejskie, lub powstawania dodatkowych kosztów w państwach członkowskich;
20. uważa, że w ocenach skutków należy uwzględniać wpływ na partnerstwa gospodarcze UE oraz konsekwencje wybrania konkretnej europejskiej a nie międzynarodowej normy;
21. podkreśla, że oceny skutków regulacji muszą wyczerpująco przedstawiać prawodawcy dostępne warianty, wśród których zawsze powinna znajdować się dogłębna analiza opcji polegającej na niepodjęciu działania;

Środa, 8 czerwca 2011 r.

22. podkreśla, że przeprowadzanie ocen skutków regulacji nie może prowadzić do większej biurokracji i niepotrzebnych opóźnień w procesie legislacyjnym; jednak by wyniki ocen skutków były wiarygodne, na ich sporządzenie należy przewidzieć odpowiednio dużo czasu; zaznacza w związku z tym, że ocen wpływu regulacji nie wolno nadużywać jako sposobu blokowania niepożądanych przepisów prawnych; proponuje zatem, aby stworzono warunki techniczne i administracyjne umożliwiające sprawne i szybkie sporządzanie ocen skutków regulacji, np. za pomocą instrumentów takich jak umowy ramowe, przyspieszone procedury przetargowe i optymalne wykorzystywanie zasobów;

23. w ramach podejścia opartego na wymianie najlepszych praktyk apeluje o korzystanie z doświadczenia innych krajów, w których oceny skutków regulacji sporządza się już od kilku lat, w celu dalszej poprawy ocen skutków regulacji na szczeblu Unii Europejskiej;

24. apeluje, aby w czasie całego procesu legislacyjnego oceny skutków regulacji podlegały aktualizacji, co umożliwi uwzględnienie zmian, które nastąpiły w trakcie tego procesu;

25. podkreśla, że oceny skutków regulacji powinny być sporządzane nie tylko przed przyjęciem tekstu legislacyjnego (ex ante), lecz, co ważniejsze, muszą być opracowywane również po jego przyjęciu (ex post); przypomina, że jest to niezbędne, by móc dokładniej ocenić, czy określone cele dotyczące normy zostały rzeczywiście osiągnięte, w jakim stopniu konieczne jest dostosowanie aktu prawnego lub czy musi on jeszcze pozostać w mocy; podkreśla jednak, że ocena ex-post nie powinna w żadnym przypadku zastępować obowiązków Komisji jako „strażnika traktatów” w zakresie skutecznego i terminowego monitorowania stosowania prawa unijnego przez państwa członkowskie Unii;

26. podkreśla główną odpowiedzialność Komisji w zakresie dokonywania wysokiej jakości ocen skutków własnych wniosków w ramach wykonywania przysługującego jej zgodnie z Traktatem prawa inicjatywy;

Kwestie, w których możliwa jest poprawa na szczeblu Komisji

27. przyznaje, że Komisja dokonała w minionych latach optymalizacji swoich ocen skutków regulacji; podkreśla jednak, że istnieje potrzeba dalszej poprawy;

28. zwraca w tym kontekście uwagę na utworzoną przez Komisję w 2006 r. Radę ds. Ocen Skutków (IAB), która w dużym stopniu odpowiada za dalszy rozwój własnych ocen skutków regulacji Komisji;

29. podkreśla, że członkowie IAB są niezależni tylko formalnie, ponieważ są oni obecnie powoływani przez przewodniczącego Komisji i podlegają jego poleceniom, w związku z czym nie może być mowy o pełnej niezależności; wzywa zatem, aby przed powołaniem członkowie IAB byli kontrolowani przez Parlament Europejski i Radę oraz aby przestali być zależni od poleceń przewodniczącego Komisji; apeluje, aby IAB i eksperci realizowali zadania publiczne, zachowując najwyższy poziom przejrzystości, tak aby możliwe było w praktyce zweryfikowanie ich niezależności;

30. apeluje także, aby w prace IAB zostali zaangażowani eksperci ze wszystkich dziedzin oraz wszystkie grupy zainteresowanych podmiotów, których dotyczy dane regulacje; wzywa, aby ci eksperci pochodzili spoza Komisji i byli niezależni od niczych poleceń;

31. zaleca wczesne i pełne angażowanie Parlamentu Europejskiego, a w szczególności jego komisji przedmiotowo właściwych, w cały proces oceny skutków regulacji i w prace IAB, np. poprzez udzielanie informacji lub sporządzanie sprawozdań okresowych; wzywa Komisję, aby w momencie składania wniosku ustawodawczego dostarczyła Parlamentowi Europejskiemu i Radzie streszczenie (od 2 do 4 stron) zawierające pełną ocenę skutków regulacji, a w odpowiednich przypadkach także uzasadnienie tego, dlaczego nie przeprowadziła oceny skutków regulacji, w celu upewnienia się, że wszystkie istotne kwestie zostały uwzględnione w ocenie skutków, nie naruszając jednak jej niezależności poprzez wywieranie wpływu na proces oceny;

Środa, 8 czerwca 2011 r.

32. jest zdania, że przy opracowywaniu ocen skutków Komisja powinna również konsultować się z państwami członkowskimi, ponieważ to one muszą później transponować dyrektywy do prawa krajowego, a administracja krajowa z reguły wie lepiej, jakie są skutki przepisów prawnych w praktyce;
33. podkreśla, że odpowiedzialność za inteligentne regulacje oparte na pełnych i obiektywnych ocenach skutków ponoszą wspólnie instytucje europejskie oraz że Komisja musi w związku z tym uwzględnić również opinie Parlamentu Europejskiego, Komitetu Regionów, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i państw członkowskich;
34. zaznacza, że przed ostatecznym przyjęciem oceny skutków regulacji wstępne wyniki powinny zawsze podlegać kontroli zewnętrznej; domaga się w związku z tym publicznego dostępu do sprawozdania z kontroli;
35. zwraca uwagę na fakt, że Europejski Trybunał Obrachunkowy skrytykował Komisję za to, że czasem rozpoczyna ona inicjatywy legislacyjne przed zakończeniem procesu sporządzania oceny skutków regulacji; odnotowuje ponadto krytykę, że nie wszystkie opcje polityczne mogą otrzymać taki sam poziom uwagi; podkreśla, że wszystkie opcje polityczne muszą być w pełni uwzględnione w procesie oceny skutków;
36. domaga się większej przejrzystości poprzez upublicznienie informacji na temat wszystkich ekspertów i innych podmiotów uczestniczących w procesie sporządzania oceny skutków regulacji oraz ich deklaracje o braku konfliktu interesów;
37. w odniesieniu do konsultacji społecznych proponuje, aby przedstawiciele grup interesu byli odpowiednio wcześniej informowani o planowanych konsultacjach; sugeruje ponadto, aby przedstawiciele grup interesu mieli w ramach konsultacji społecznych okazję do wyrażenia opinii na temat oceny skutków regulacji i aby miało to miejsce wystarczająco wcześniej, tj. przed opublikowaniem danego wniosku Komisji;
38. uważa, że wykorzystywane przez Komisję dane muszą być wiarygodne i porównywalne;
39. wzywa Komisję, aby w ocenach skutków sprawdzała regularnie obciążenia administracyjne związane z wnioskami ustawodawczymi i zawsze wyraźnie zaznaczała, które ze sprawdzonych opcji przyczyniają się w największym stopniu do zmniejszenia obciążeń administracyjnych lub przyczyniają się w najmniejszym stopniu do powstawania nowej biurokracji;
40. uważa za niewłaściwe, że wyniki oceny skutków regulacji i wniosek legislacyjny są przedstawiane jednocześnie, przez co powstaje wrażenie, że ocena skutków regulacji służy przede wszystkim uzasadnieniu wniosku Komisji; opowiada się w związku z tym za odpowiednio wczesnym publikowaniem dokumentów na każdym etapie procesu ustawodawczego, w tym za publikowaniem ostatecznej oceny skutków regulacji sporządzonej przez Komisję i zatwierdzonej przez IAB, przed rozpoczęciem konsultacji pomiędzy służbami;
41. sugeruje, że wszystkie zakończone oceny skutków sporządzone przez Komisję powinny być przez nią publikowane w specjalnej serii wydawniczej na przeznaczony do tego celu stronie internetowej, aby odbiorcy mogli je łatwo zidentyfikować i wyszukać;
42. domaga się, aby Komisja dokonywała oceny ex post uchwalonych aktów prawnych; przypomina jednak, że ocena ex-post nie powinna w żadnym przypadku zastępować wspomnianego powyżej, spoczywającego na Komisji obowiązku monitorowania stosowania prawa unijnego przez państwa członkowskie;
43. wzywa Komisję, aby wypowiadała się szczegółowo na temat ocen skutków regulacji sporządzonych przez Parlament;

Środa, 8 czerwca 2011 r.

Kwestie, w których możliwa jest poprawa na szczeblu Parlamentu Europejskiego

44. wzywa komisje PE, aby konsekwentniej korzystały z dostępnego już instrumentu umożliwiającego Parlamentowi sporządzanie własnych ocen skutków regulacji; przypomina, że istnieje specjalna linia budżetowa przeznaczona na przygotowywanie ocen skutków regulacji; uważa, że odwołanie się do oceny skutków sporządzonej przez Parlament jest szczególnie potrzebne w przypadku wprowadzenia istotnych zmian do pierwotnego wniosku;

45. przypomina również o tym, że oceny skutków regulacji nie muszą koniecznie powstawać w ramach czasochłonnej analizy, lecz powinny raczej przybierać postać badań na ograniczoną skalę, warsztatów i wysłuchań ekspertów;

46. uważa, że Parlament powinien regularnie umieszczać w swoich rezolucjach ustawodawczych standardowy punkt preambuły odnoszący się do kwestii przeanalizowania wszystkich ocen skutków regulacji przeprowadzonych przez instytucje UE w dziedzinach istotnych z punktu widzenia przedmiotowego prawodawstwa;

47. zwraca uwagę, że PE oraz jego komisje już dziś dysponują mechanizmami umożliwiającymi sprawdzanie ocen skutków regulacji przeprowadzonych przez Komisję; uważa, że przedstawianie właściwym komisjom parlamentarnym oceny skutków przeprowadzonej przez Komisję byłoby cennym dodatkiem do kontroli podejmowanych przez Parlament; zauważa, że taka kontrola może również odbywać się w inny sposób, między innymi poprzez uzupełniające oceny skutków regulacji, bardziej dogłębne analizy, sprawdzanie przez ekspertów zewnętrznych ocen skutków regulacji przeprowadzonych przez Komisję i organizację posiedzeń nadzwyczajnych z udziałem niezależnych ekspertów; podkreśla, że należy w spójny sposób rozwijać dalej działalność departamentów tematycznych PE w tej dziedzinie;

48. podkreśla, że własne oceny skutków regulacji Parlamentu można postrzegać jako uzupełnienie ocen skutków regulacji sporządzanych przez Komisję;

49. domaga się, aby w Parlamencie, a zwłaszcza na szczeblu jego komisji, systematycznie i jak najwcześniej odbywała się dyskusja na temat ocen skutków regulacji sporządzonych przez Komisję;

50. podkreśla, że decyzja o sporządzeniu przez Parlament własnej oceny skutków regulacji musi zapadać w komisji przedmiotowo właściwej i przy udziale sprawozdawcy; proponuje taką zmianę Regulaminu Parlamentu Europejskiego, zgodnie z którą już 25 % członków komisji PE mogłoby wystąpić o wykonanie oceny skutków regulacji;

51. zachęca wszystkie swoje komisje, aby przed rozważeniem wniosku legislacyjnego przeprowadziły pogłębioną dyskusję z Komisją na temat oceny skutków;

52. podkreśla, że oceny skutków regulacji mają istotne znaczenie również w trakcie procesu legislacyjnego Parlamentu; zachęca Parlament, aby w przypadku merytorycznych poprawek sprawdzał na każdym etapie procedury legislacyjnej, czy możliwe jest sporządzenie oceny skutków regulacji; zaznacza, że nie może to prowadzić do znacznych opóźnień;

53. domaga się również, aby poszczególni posłowie mieli możliwość zlecenia badań na niewielką skalę w celu dostarczenia im odpowiednich faktów i statystyk w dziedzinach związanych z ich pracą parlamentarną i sugeruje, że takie badania mogą być przeprowadzane – jako dodatkowa funkcja – przez bibliotekę Parlamentu Europejskiego;

54. wzywa zatem Parlament do przyjęcia planów, zgodnie z którymi biblioteka PE będzie oferować posłom tę usługę; podkreśla, że wszelkie plany powinny opierać się na najlepszych praktykach bibliotek parlamentarnych, w tym bibliotek państw członkowskich, i powinny być przeprowadzane zgodnie z rygorystycznymi zasadami i w pełnej współpracy z komórką badawczą obsługującą komisje;

Środa, 8 czerwca 2011 r.

Stworzenie niezależnej jednostki Parlamentu Europejskiego ds. ocen skutków regulacji i perspektywy na przyszłość

55. podkreśla znaczenie, jakie jednolity mechanizm ocen skutków regulacji miałby dla jakości i spójności procesu tworzenia polityki PE;
56. żąda zatem ustanowienia w Parlamencie Europejskim zintegrowanego procesu sporządzania ocen skutków regulacji; proponuje w związku z tym opracowanie w oparciu o wspólny system i wspólne metody wspólnej procedury sporządzania ocen skutków regulacji, z której korzystałyby wszystkie komisje;
57. zaleca, aby odbywało się to pod egidą odrębnej i niezależnej jednostki, która korzystałaby z zasobów własnych Parlamentu, np. poprzez angażowanie pracowników biblioteki i departamentów tematycznych, a także z usług ekspertów zewnętrznych, w tym urzędników oddelegowanych przez krajowe jednostki ds. ocen skutków regulacji, angażowanych ad hoc do sporządzenia konkretnych ocen skutków, oraz by jednostka ta odpowiadała przed Parlamentem Europejskim za pośrednictwem rady nadzorczej składającej się z posłów;
58. apeluje o utworzenie niezbędnej do tego celu infrastruktury administracyjnej i dopilnowanie, by poprzez wykorzystywanie zasobów własnych taka infrastruktura była neutralna dla budżetu;
59. podkreśla, że w perspektywie długoterminowej należy zastanowić się nad możliwością wypracowania wspólnego podejścia instytucji europejskich do ocen skutków regulacji; przypomina, że już w porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 16 grudnia 2003 r. oraz w międzyinstytucjonalnym wspólnym podejściu do ocen skutków regulacji z listopada 2005 r. wezwano do wspólnego podejścia instytucji europejskich do metodologii ocen skutków regulacji;
60. ubolewa, że Komisja Europejska odrzuca obecnie pomysł wspólnego podejścia instytucji europejskich do ocen skutków regulacji;
61. zwraca uwagę, że Rada nie korzystała dotychczas niemal w ogóle z możliwości sporządzania ocen skutków regulacji; wzywa zatem również i Radę do częstszego sporządzania ocen skutków regulacji, zgodnie ze wspomnianym powyżej wspólnym podejściem do ocen skutków regulacji, po to, aby poprawić jakość jej wkładu w prawodawstwo UE; podkreśla, że odpowiedzialność za inteligentne regulacje oparte na pełnych i obiektywnych ocenach skutków ponoszą wspólnie instytucje europejskie i państwa członkowskie;

*

* *

62. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

Wymiar zewnętrzny polityki społecznej, promowanie norm zatrudnienia i norm socjalnych oraz odpowiedzialności społecznej przedsiębiorstw europejskich

P7_TA(2011)0260

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie zewnętrznego wymiaru polityki społecznej promującej standardy pracy, standardy socjalne i odpowiedzialność społeczną przedsiębiorstw europejskich (2010/2205 (INI))

(2012/C 380 E/07)

Parlament Europejski,

— uwzględniając art. 2, 3, 6 i 21 Traktatu o Unii Europejskiej,

— uwzględniając art. 7, 9, 145-161, 206-209 oraz 215 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),